

روحي ساوجي، از فيلم معروف مورچه داره
تا ويدئوهای رقص ایرانی

رقص و رقصیدن سکس نیست با رقص به آرامش می‌رسیم و برای بیماری‌های روحي بهترین دارو، رقص است .

■ روحي ساوجي، نامی‌پر آوازه در هنر

رقص است کمتر ایرانی است که فيلم مورچه داره اولین کار هنري این بانوي رقص را ندیده باشد و هنر روحي را ستایش نکرده باشد.

او هفته گذشته در مجله تهران میهمان ما بود و فرصت را غنیمت شمردیم و پای صحبت او

نشستیم .

کاري تازه

روحي می‌گوید: من با کار تازه ای وارد فعالیت های هنري لس آنجلس شده ام و این بار می‌خواهم کار نوئی را عرضه کنم و آن تهیه ویدئوئی از رقص های ایرانی است . ویدئوی

کنسرت های اروپا حضور فعال داشتم تا نشان بدهم هنر رقص ایرانی زنده است و باید زنده بماند.

از روحي می‌پرسم معلم تو چه کسی بود و از کی آموختی؟

می‌گويد از چشمانم ممنونم . این چشمانم بود که به من آموخت و قابلیت بدني خودم دیدم ، تماشا کردم ، در خانه آموختم و در روی صحنه آموخته هایم را به اجرا گذاردم و خودم را ساختم .

یک ورزش روحي

روحي ساوجي می‌گويد در ویدئوی جدید نشان داده ام که موقع رقص ۴۰۰ ماهیچه بدن کار می‌کند ، حرکت دارد و بعد رقصیدن که آغاز میشود و شما یک ورزش روحي انجام می‌دهید اعصاب تان راحت است .

روحي از لاله زار تهران که رقص ها در آنجا زائیده شد و رشد کرد صحبت می‌کند و می‌گوید : وقتی از لاله زار صحبت می‌شود اکثر صحبت ها منفي است ولی شما نمی‌دانید بهترین مردمان ، بهترین هنرمندان ، لوطی ترین مردان و زنان ما از همین لاله زار تولد پیدا کرده اند . البته باید این را بگویم که اکثر مردم رقص را از دیدگاه سکس بررسی می‌کنند و به آن نگاه دارند در حالیکه این یک هنر قدیمی است . در همین

تازه یک هدیه‌ئی است برای خانواده‌هائی که علاقمند به رقص هستند و می‌خواهند جوانان آنان این هنر را بیاموزند و هنر رقص را زنده نگاهدارند.

از روحي ساوجي می‌پرسم از فعالیت های دیگر خودتان بگوئید ؟

او می‌گوید: در کنار تهیه ویدئو که مدت زمانی طولانی روی آن زحمت کشیده ام در لس آنجلس و در ولی "ولی آباد ایرانی نشین خودمان" کلاس های آموزشی دایر کرده ام و با عروسک های خوشگلم "منظورش بچه های نوجوان و کودکان ایرانی نازنین است " مشغول کار و تمرین هستیم تا یک نمایش بزرگ را انشاء الله روی صحنه بیاوریم .

ساوجي می‌گوید: شما نمی‌دانید چه محبتی مردم و خانواده ها به من دارند که صمیمانه در راه تربیت عروسک های نازنینم می‌کوشم و در ویدئوی تازه‌ام با حضور نوجوانان ، کودکان که گل های تازه شکفته هستند کاری عرضه خواهم کرد در شان و مقام خانواده های ایرانی .

روحي ساوجي می‌گوید: من کارم را با روان شاد فرخ زاد این هنرمند جاوید نام آغاز کردم و با بسیاری از هنرمندان ایرانی از جمله وحدت نازنین ، بهروز وثوقی و اکثر هنرمندان خوب و شایسته بلند نام کار کرده ام و در تمام

ویدئوی مورچه داره شما نگاه پژوهشگرانه بیندازید تا ببینید چگونه رقص فقط برای زنان بود و اگر مردی می خواست در یک جلسه رقص بنشیند و نظاره گر باشد باید حتما لباس زنانه بپوشد و من با تهیه این ویدئو خواسته ام بگویم که رقص ایرانی از پشت پرده ها و از تاریک خانه ها بیرون آمد و در میان خانواده ها شان و مقام و ارزش پیدا کرد.

شما در رقص شادی، زندگی احساس آرامش اعصاب راحت را می بینید، رقص کردن شما را به زندگی، زنده ماندن امیدوار می کند که باید شاد بود و زنده بود و زندگی کرد.

کلاس های آموزشی

از استودیوی تازه که کلاس های آموزش رقص از ساوجی می پرسم او می گوید: با عشق و محبت و حمایت مردم استودیوی من پر از بچه های خوب و نازنین است که در سنین کودکی روحیه شان به جای هرز رفتن و در خانه نشستن و خدا ناکرده انحرافات بعدی، بسوی حرکت و شادی سوق داده می شود و من افتخار دارم که در دریائی از عشق و حمایت مردم غرق هستم.

سپاس از مدیر مجله تهران

روحی ناگهان صحبت مرا قطع میکند و

دارم که کار تازه و نمونه مرا که بصورت نمونه و ویژه تهیه شده مورد استقبال قرار بگیرد و آنها که به من دسترسی ندارند با هنر رقص، آموزش رقص، چگونه رقصیدن آموزش های لازم را دریافت کنند و به بچه های خود بیاموزند که برقصند، شاد باشند، حرکت کنند تا زندگی بروی آنها بخندد و زندگی برایشان شادی آفرین باشد.

جامعه و خانواده های ایرانی نموده ام و همیشه به من گفته است که همرمز و همگام من بوده خواهد بود بگذارید همه سپاس هایم را تقدیم این جوانمرد کنم.

روحی می گوید: به خانواده ها خیر میدهم که از ۲ هفته دیگر ویدئوی من که یکساعته است در لس آنجلس و سراسر کشورهای اروپائی پخش و توزیع خواهد شد و از صمیم قلبم آرزو

می گوید: بگذارید در اینجا یک چیز و یک حقیقت را بگویم که در لس آنجلس در این دهکده کوچک هنری در این شهر پر آوازه و پر زرق و برق بسیار بدمی ها، دشمنی ها دیدم ولی یک نفر حامی من بود و دست مرا گرفت و حمایت کرد و او کسی نبود جز شهید نوری مدیر عزیز مجله تهران که از جان عزیزترش می دارم و او میداند من چه خدمتی به مردم و